

Sygn. akt II K 1112/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblńska

w obecności oskarżyciela : Prokuratora Piotra Barczewskiego

po rozpoznaniu dnia 06 kwietnia 2018 r. i 22 maja 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

Ł. F. , s. T. i Z. z d. L. ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że :

W dniu 10 września 2017 r. w miejscowości M. R. woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki M. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadając 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Grójcu sygn. akt VI K 6/07 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

to jest o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

1. Oskarżonego Ł. F. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 10 września 2017 r. w miejscowości M. R. woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód marki M. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości I badanie 0,48 mg/l , II badanie 0,51 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 03 sierpnia 2007 roku sygn. akt VI K 6/07 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości to jest popełnienie czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 i 4 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;
2. Na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego Ł. F. dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;
3. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego Ł. F. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10000 (dziesięciu tysięcy) złotych;
4. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) zasądza od oskarżonego Ł. F. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 294,95 zł (dwieście dziewięćdziesiąt cztery złote dziewięćdziesiąt pięć groszy) w tym opłatę w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych).

Sygn. akt II K 1112/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 września 2017 roku około godziny 01.15. w miejscowości M. R. , woj. (...) na ul. (...) funkcjonariusze policji z (...) w L. mł. asp. T. G. i sierż. szt. T. M. zatrzymali do kontroli drogowej samochodu M. (...) o nr rej. (...). Pojazd ten poruszał się po ul. (...) z kierunku miejscowości Z. .

W trakcie kontroli drogowej zatrzymanego pojazdu ustalono , iż pojazd prowadził oskarżony Ł. F. od którego wyczuwalna była woń alkoholu . Po sprawdzeniu w bazie KSIP okazało się iż oskarżony Ł. F. nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Oskarżony Ł. F. został przebadany urządzeniem kontrolno-pomiarowym Alkometr A 2.0. nr fabryczny 510/97 , który posiadał aktualne w chwili wykonywania badania świadectwo wzorcowania (k. 4a) i miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 10 września 2017 r. o godzinie 01:39 stężenie 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , w drugiej próbie wykonanej w dniu 10 września 2017 r. o godzinie 01:41 stężenie 0,51 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 3-4) .

Alkometr A 2.0 nr fabryczny 510/97 którym wykonano badania , zaopatrzone były w aktualne w chwili badania świadectwa wzorcowania (k. 4a) .

Oskarżony Ł. F. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 03 sierpnia 2007 roku sygn. akt VI K 6/07 za czyn z art. 178a § 1 k.k. (k. 16 , k. 106 i k. 110) .

Ł. F. ma ukończone 38 lat, jest po rozwodzie , ma na utrzymaniu konkubinę i czworo dzieci , prowadzi własną działalność gospodarczą i uzyskuje dochód 5000 zł , był karany (k. 110) , nie leczy się odwykowo ani psychiatrycznie

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów, częściowo wyjaśnień oskarżonego Ł. F. (k. 22 i k. 117) , zeznań świadków : T. M. (k. 25 i k. 134) i D. K. (k. 134-135) , notatki urzędowej (k. 1 , k. 27) , protokołu użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego (k. 3-4) , świadectwa wzorcowania (k. 4a) , pokwitowania (k. 5) , karty karnej (k. 12, k. 110) , odpisu wyroku (k. 16) , danych osobo – poznawczych (k. 23) , dokumentów złożonych przez obrońcę w postępowaniu przygotowawczym (k. 35-82) , informacji z sytemu NOE SAD (k. 106) , informacji z CEIIODG (k. 115) , wywiadu środowiskowego (k. 127- 128) i (...) o wpisach ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 107-108) .

Ł. F. stanął pod zarzutami , iż : w dniu 10 września 2017 r. w miejscowości M. R. woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki M. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadając 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Grójcu sygn. akt VI K 6/07 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. .

Oskarżony Ł. F. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zrucanego mu czynu (k. 22 i k. 117) . Oskarżony Ł. F. w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił iż w dniu 10 września 2017 roku jechał z miejscowości P. do L. samochodem marki M. . Przed tym jak wsiadł za kierownicę wypił parę kieliszków bimbrowa , a wyjechał po kolegę który nie mógł trafić (k. 22) . Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony Ł. F. wyjaśnił iż był pod L. i jechał samochodem do kolegi który jechał do nich taksówką z P. i nie znał tych stron. Po przejechaniu 1- 1,5 km . Został zatrzymany przez patrol policji . Następnie oskarżony Ł. F. opisał swoją sytuację rodzinną (k. 117)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego Ł. F. złożonym w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed sądem w którym opisał iż w dniu 10 września 2017 r. jechał z miejscowości P. do L. po kolegę który jechał taksówką i nie mógł trafić i wtedy został zatrzymany przez patrol policji oraz że wcześniej zanim wsiadł do samochodu spożywał alkohol . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego Ł. F. w którym opisał swoją sytuację rodzinną . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego Ł. F. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków: T. M. (k. 25 i k. 134) i D. K. (k. 134-135) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentami w postaci : notatki urzędowej (k. 1 , k. 27) , protokołu użycia urządzenia

kontrolno- pomiarowego (k. 3-4) , świadectwa wzorcowania (k. 4a) , pokwitowania (k. 5) , danych osobo - poznawczych (k. 23) , dokumentów złożonych przez obrońcę w postępowaniu przygotowawczym (k. 35-82) , informacji z CEIIODG (k. 115) i wywiadu środowiskowego (k. 127-128) .

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego Ł. F. złożonych na rozprawie przed Sądem w których stwierdził iż tego dnia był na grillu w okolicach L. iż przed zatrzymaniem przez patrol policji przejechał tylko 1-1,5 km . Wyjaśnienia oskarżonego Ł. F. w tym zakresie są niejasne , wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne . Przedstawiona przez oskarżonego Ł. F. w jego wyjaśnieniach na rozprawie przed Sądem wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony która ma na celu pomniejszenie swojej odpowiedzialności za popełniony czyn , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie należy podnieść iż oskarżony Ł. F. w swoich wyjaśnieniach w postępowaniu przygotowawczym wskazał iż jechał z miejscowości P. do L. (k. 22) . Należy wskazać iż odległość pomiędzy miejscowością P. a miejscowością M. R. (gdzie oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej) wynosi około 20 km . Tym samym twierdzenia oskarżonego Ł. F. zawarte w jego wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przed Sądem iż przed zatrzymaniem do kontroli drogowej przejechał tylko 1-1,5 km nie zasługują na wiarę . Ponadto należy wskazać iż fakt że znajomy oskarżonego nie mógł trafić na grilla nie stanowił żadnego istotnego powodu by oskarżony Ł. F. , który chwilę wcześniej spożywał musiał pojechać po niego , zwłaszcza iż ten znajomy – świadek D. K. jechał taksówką której kierowca wyposażony był w (...) (k. 135) , a oskarżony Ł. F. nie miał uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi . Ponadto należy wskazać iż oskarżony Ł. F. był 2 razy skazywany za czyn z art. 178 a § 1 k.k. i 4 razy skazywany za czyn z art. 244 k.k. (k. 110) więc doskonale wiedział jakie poniesie konsekwencje w związku z kierowaniem pojazdem bez uprawnień i w stanie nietrzeźwości . Fakt iż znajomy oskarżonego Ł. F. - świadek D. K. nie mógł trafić na grilla nie było żadnym istnym powodem by oskarżony Ł. F. musiał jechać w stanie nietrzeźwości ponad 20 km by wskazać mu drogę , zwłaszcza wobec faktu iż oskarżony Ł. F. nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego Ł. F. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: T. M. i D. K. jako jasnym dokładnym , spójnym i logicznym.

Z zeznań świadka T. M. funkcjonariusza (...) w L. wynika w nocy 9 na 10 września 2017 r. pełnił służbę wraz z mł. asp. T. G. w dyspozycji oficera dyżurnego KPP w L. . W dniu 10 września 2017 r, ok. godz. 1.15. w miejscowości M. R. na ul. (...) zobaczyli jadący z kierunku Z. samochód marki M. o nr rej. (...) który na ich widok zwolnił. Samochód ten zatrzymali następnie do kontroli drogowej. Kierującym tym pojazdem okazał się być oskarżony Ł. F. od którego wyczuwalna była woń alkoholu i który nie posiadał prawa jazdy . Po sprawdzeniu w bazie (...) okazało się iż oskarżony Ł. F. nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi . Oskarżony Ł. F. został również przebadany urządzeniem A. z wynikiem pozytywnym. Następnie oskarżony Ł. F. został przewieziony do KP w W. i przebadany na urządzeniu Alkometr z wynikiem I badanie 0,48 mg/l , II badanie 0,51 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu . Oskarżony Ł. F. oświadczył iż w dniu 10 września 2017 r. około godziny 0:30 spożywał alkohol w ilości 350 ml. (k. 25 i k. 134) .

Natomiast z zeznań świadka D. K. wynika iż tej nocy jechał z P. taksówką na grilla w okolicach L. możliwe iż do miejscowości P. . Jako że nie mogli znaleźć drogi zatrzymali się na parkingu przy M. i on zadzwonił do oskarżonego Ł. F. czy do nich dojedzie . Następnie zadzwonił do niego oskarżony Ł. F. iż został zatrzymany przez policję (k. 134-135) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , w szczególności protokołowi badania Alkometrem , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych

rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony Ł. F. w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w dniu 10 września 2017 r. w miejscowości M. R. woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód marki M. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości I badanie 0,48 mg/l , II badanie 0,51 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 03 sierpnia 2007 roku sygn. akt VI K 6/07 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości to jest popełnienie czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k.

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego , prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika , więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion : po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny , po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego , wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym.

Natomiast przepis art. 178a § 4 k.k. stanowi, że jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. W przepisie art. 178a § 4 k.k. ustawodawca wprowadza nowy typ kwalifikowany, poprzez wskazanie trzech alternatywnie określonych znamion kwalifikujących. Pierwsze z nich stanowi przypadek recydywy ogólnej jednorodnej - znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest uprzednie prawomocne skazanie za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., niezależnie od tego, na jaką karę sprawca został skazany, czy była to kara bezwzględna, a jeśli tak - jaką część kary skazany odbył. Ustawodawca nie podaje tu żadnych terminów, a zatem należy przyjąć, iż sprawca czynu z art. 178a § 4 k.k. będzie ponosił taką zaostrzoną odpowiedzialność do momentu zatarcia poprzedniego skazania. Drugim znamieniem przewidzianym przez ustawodawcę jest popełnienie jednego z trzech przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub takiego przestępstwa z części wojskowej kodeksu karnego, popełnionych w stanie nietrzeźwości lub odurzenia. Jest to rodzaj recydywy ogólnej niejednorodnej. Kolejnym znamieniem jest popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Z brzmienia tego przepisu należy przyjąć, iż nie wypełnia znamion przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. sprawca, wobec którego orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów w związku z popełnieniem wykroczenia. Orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów przewidziane w art. 42 k.k. może nastąpić tylko w razie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. W pewnym zakresie może wystąpić zbieg dwóch znamion kwalifikujących (jeżeli sprawca został prawomocnie skazany za przestępstwo wskazane w art. 178a § 4 k.k. i został wobec niego zastosowany środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów) (za Marek Mozgawa (red.), Magdalena Budyn-Kulik, Patrycja Kozłowska-Kalisz, Marek Kulik komentarz do art. 178a kodeksu karnego)

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane w art. 178 a § 1 i 4 k.k. przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania .

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżony Ł. F. poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem w dniu 10 września 2018 roku samochodem - pojazd mechaniczny marki M. (...) o nr rej. (...) . Fakt ten wynika wprost z wyjaśnień oskarżonego Ł. F. (k. 22 i k. 117) oraz zeznań świadka : T. M. (k. 25 i k. 134) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , protokołu użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego (k. 3-4) i świadectwa wzorcowania (k. 4a) .

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości , iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości . Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony Ł. F. po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu urządzeniami Alkometr A 2.0 nr fabryczny 510/97 posiadającym aktualne w chwili badania świadectwa wzorcowania (k. 4a) . Badania te wykazały , iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów tj. w wysokości 0,51 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (II próba badania urządzeniem Alkometr A 2.0 nr fabryczny 510/97) (k. 3-4) . W konsekwencji należy przyjąć , iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości .

W konsekwencji należy przyjąć , iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości .

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym . Oskarżony Ł. F. kierował pojazdem mechanicznym samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) w dniu 10 września 2017 roku w miejscowości M. R. na ul. (...) , woj. (...). Należy zauważyć , iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie , II AKa 131/04 KZS 2004/9/35). W powyższym przypadku ul. (...) w miejscowości M. R. , woj. (...) po której oskarżony Ł. F. kierował pojazdem mechanicznym - samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 2222).

Ponadto w dniu 10 września 2017 r. oskarżony Ł. F. kierował pojazdem mechanicznym samochodem M. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości będąc wcześniej prawomocnie skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 03 sierpnia 2007 roku sygn. akt VI K 6/07 za czyn z art. 178a § 1 k.k. (k. 16 , k. 106 i k. 110) .

Tym samym oskarżony Ł. F. wypełnił wszystkie znamiona czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. . Należy wskazać iż oskarżony Ł. F. przyznał się do popełnienia tego czynu (k. 22 i k.117) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego Ł. F. co do popełnienia przez niego czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu Ł. F. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego Ł. F. czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony Ł. F. narażał bowiem zarówno bezpieczeństwo ruchu drogowego (albowiem co jest notoryjne wiadomo , w stanie nietrzeźwości postrzeganie i prawidłowe reagowanie na sytuację drogową jest w znacznym stopniu utrudnione) , a także innych uczestników ruchu drogowego , przede wszystkim pieszych. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, oraz fakt iż oskarżony kierował kolejny raz pojazdem mechanicznym mimo skazania go za czyn z art. 178a § 1 k.k. co winno

się spotkać z właściwą i surową represją karną . Ponadto okolicznością obciążającą jest fakt iż oskarżony Ł. F. był już wielokrotnie karany (k. 110) i kierował pojazdem mechanicznym mimo iż nie posiadał do tego uprawnień.

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia wobec oskarżonego Ł. F. żadnych okoliczności łagodzących .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu Ł. F. za czyn opisany w pkt. 1 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. na podstawie art. 178a § 4 k.k. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczona wobec oskarżonego Ł. F. kara 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego Ł. F. funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Ponadto oskarżony Ł. F. był wielokrotnie karany (k. 110) co miało wpływ na wymiar kary pozbawienia wolności . Tym samym w niniejszej sprawie brak jest podstaw do zawieszenia kary pozbawienia wolności zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k. . Dodatkowo należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 69 § 4 k.k. wobec sprawcy występkę o charakterze chuligańskim oraz sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Dlatego tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego Ł. F. do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego Ł. F. funkcję represyjną .

Na podstawie art. 42 § 3 k.k. Sąd orzeka wobec oskarżonego Ł. F. dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Ten środek karny winien wyeliminować zagrożenie jakie stanowi oskarżony Ł. F. dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego Ł. F. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10000 (dziesięć tysięcy) złotych.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) Sąd zasądził od oskarżonego Ł. F. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 294,95 zł (dwieście dziewięćdziesiąt cztery złote dziewięćdziesiąt pięć groszy) w tym opłatę w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych).

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.